

Sygn. akt II CSK 558/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w K. - następcy prawnego P. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko Gminie Miasto K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo P. [...] sp. z o.o. w K. (obecnie: „I.” sp. z o.o. w K.) o zasądzenie od Gminy Miasta K. kwoty 176 856,25 zł z ustawowymi odsetkami tytułem reszty wynagrodzenia za wykonane przez powódkę roboty budowlane. Sąd pierwszej instancji uwzględnił zarzut potrącenia powyższej kwoty przez pozwaną tytułem kar umownych za opóźnienie w wykonaniu robót.

Sąd Apelacyjny w [...] uwzględniając częściowo apelację powódki, zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 88 428 zł. z ustawowymi odsetkami, a w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Sąd drugiej instancji uznał za uzasadniony wniosek powódki o miarkowanie kary umownej i obniżył ją o połowę biorąc pod uwagę to, że opóźnienie wykonania budowy o 22 dni nastąpiło z przyczyn niezależnych od powódki, pozwana nie poniosła szkody na skutek opóźnienia, budowa została wykonana w całości i prawidłowo a cała inwestycja ostatecznie ukończona planowo.

W skardze kasacyjnej opartej na pierwszej podstawie i zarzutach naruszenia art. 647 k.c. w zw. z § 9 ust. 1 umowy stron oraz art. 483 § 1 w zw. z art. 473 § 1 k.c. w zw. z §. 13 ust. 1 pkt 1 umowy stron, powódka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Stwierdziła, że wobec ustalenia, iż opóźnienie o 22 dni budowy było spowodowane okolicznościami niezależnymi od powódki, kara umowna za ten okres w ogóle nie powinna być naliczona, a za pozostałe 22 dni opóźnienia powinna być miarkowana. Nieuwzględnienie tych okoliczności było spowodowane naruszeniem przez Sąd wskazanych w skardze przepisów prawa materialnego i spowodowało wydanie krzywdzącego powódkę, niesprawiedliwego i oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie wykazała bowiem, że w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia przepisów prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy, a więc, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa wydał oczywiście wadliwy wyrok (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004/6/100, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07, nie publ.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi w istocie powtórzenie uzasadnienia podstaw kasacyjnych i kwestionuje dokonaną przez Sąd wykładnię umowy stron w zakresie kar umownych oraz wykładnię i zastosowanie przepisów wskazanych w podstawach kasacyjnych. Nie przedstawia natomiast takich argumentów, które uzasadniałyby twierdzenie o oczywistym naruszeniu tych przepisów oraz wydaniu przez Sąd drugiej instancji wyroku oczywiście wadliwego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

jw

I.n